

EL GALL

PERIODIC POLLENCI

MOLTS D'ANYS.

PER LA
PATRONA

*

Està a la venda el número
extraordinari del Gall
dedicat a Dionís

*

ANY II - N.º 19 - JULIOL - PREU: 25 PTS. BOLLETI EDITAT PER O.C.B.
POLLENÇA, C/. SANT ISIDRE, N.º 3. D.L.P. 503-79
IMPRIMEIX EDITORA BALEAR, S.A.

ES RECOBRA LA FESTA DELS PAUMERS

(Pág. 7)

L'O.C.B. demana
oficialment a
l'Ajuntament que
proclami a Dionís fill
il.lustre de Pollença

(Pàg. 7)

PLAGA EN ELS PINS DEL MOLL I SANT VICENÇ

(Pàg. 9)

JA SON
AQUI!

CARTA A TOTS ELS POLITICS DE POLLENÇA

Per J.A. Encinas S.

Estimats veïnats:

Voldria que el rebut d'aquesta lletra la vostra salut política estigui bona, la meua bé, gràcies a Déu.

El motiu principal que m'ha mogut a escriure-vos ha estat el convenciment de que hi ha mala entesa entre nosaltres i, clar, com veïnats que som, no voldria que per la meua part quedàs així tal cosa. Per tant vos donaré les meves explicacions, sense que això vulgui dir que vostres estiguin obligats a res. Crec que em compreneu, perquè les meves paraules són prou clares i sense altre intenció que les qui són realment escrites.

A nivel de Pollença no existeix cap diferència política, econòmica, ideològica, generacional o de classe entre els vostres programes. Cap diferència. També tots avantosau les ordres i les consignes dels vostres partits centrals als interessos del sector de nostra comunitat que vosaltres representau.

Realment dedicau molt poca feina a resoldre els problemes de Pollença i quasi tota la vostra activitat està centrada en combatre, humiliar i derrotar al vostre adversari polític, per mètodes moltes vegades antidemocràtics, sense escrúpols i amb més puteria que intel·ligència i saber-fe.

Per això costa molta pena prendre partit; per això la gent no va res de política, per això, si ara és cel·lebrassin unes eleccions, per ventura ningú votaria a ningú, per això a la gent tant le va uns com els altres, perquè tots són els mateixos i guanyen els més fins, però no els millors.

Hem derrotat, ja fa estona, una Organització Nacional del Moviment i ara en tenim mitja dotzena. No es pot entendre que és el que hem guanyat. Si no es pot superar l'educació política que, desgraciadament, tots varen rebre en aquells 40 anys famosos, és que no es té capacitat ni imaginació suficient per fer-ho.

I continuem per parts. A l'esquerra hem de dir, a l'esquerra pollensina principalment, que escoltem bé el que diuen els gran teòrics marxistes actuals: els partits-institucions representatives estan arribant al seu sòtil i per això s'entén els èxits dels moviments ciutadans espontanis i la seva eficàcia demostrada reiteradament. Perquè les estructures dels partits, ja obso-

letes per l'antigüetat inalterada de les mateixes, queda com un contrapès selectiu classista molt greu pels sectors populars, que se troben incòmodes dins aquestes màquines de donar títols de polític.

Particularitzant en l'esquerra, cal dir-vos al Partit Comunista que si acàs es veritat que la vent vos té por, és més per la vostra tasca de depredadors dels no comunistes que pel vostre programa, que és tant socialdemòcrata com els dels altres.

Al P.S.O.E., como socialista que som l'hauria de deure un respecte, per quan representa l'alternativa socialista a nivell de l'Estat, però, a nivell local, tenc dret a dir-vos que fins ara la vostra política ha estat un desastre. Tant malament s'ha duit la vostra política que ha hipotecat la possibilitat de vostre ressorgiment. I no em refereixo a uns vots més o manco. Calmau electoralistes!, perquè a tots els partits hi sou.

Al P.S.M. voldria dir-vos el recel que produeix a gent com jo mateix, ajudar als que comencan, als que prometen i donan l'imatge d'ésser realment bons i fer-lo millor dels altres, que quan han estat d'alt lo ha tengut molt bó de fer i s'han oblidat dels qui som a baix i els hem ajudat i, encara, llavors es sentent (els) importants, superiors, "autoritats"... de bona gana les diria unes paraules.

A vosaltres, l'U.C.D. Pollensina, jo no vos puc tractar més de Senyors, no puc. Ja me costa molta pena dir: "Senyor Batle", i ho tenc que dir necessàriament, a les cròniques municipals i a les instàncies a l'Ajuntament, per respecte al càrrec i a les formes. Com tantes altres coses, també s'han adulterats els tractaments de noblesa. M'agradaria més dir Martí March, sense pensar necessàriament en el Batle; m'agradaria més la persona atenta, educada, assequible, culta i amable que és Martí March que no el polissó trenca-vidres que representa el seu paper de polític de conjuntura apertura-pre-reforma-pre-democràcia-a-la-espanyola-democràcia-dins-el-teu-ordre-democràcia-descafeïna-preconstitució-postconstitució-interpretació-postconstitucional-pre-autonomia-pre-llengua i... pre... quarante llamps!. Acabem d'una put... vegada.

No m'agrada donar-li bofetades periodístiques, per exemple, a Mateu Cerdà,

perquè m'agrada més recordar aquell temps en que junts anàvem a Escola de Mallorca, i ho passaven bé i, cada vegada que l'escolt qualque patinada pens, irremediadament, en l'excelent ensaimada que ens va dur de ca seva, per la festa final de Curs, al Puig. Es més agradós aquests records de convivència entre amics i gent de poble que els enfrontaments continuats, estèrils i lacerants, entre gent de la mateixa extracció social. No s'entén com certes persones poden ésser en certs partits. Es evident que tenim una educació política deformada; molt deformada.

Tant la dreta com l'esquerra han duit una greu campanya de desarm ideològic de la gent i, clar, han caigut en polítiques personalistes, insults a les persones, enfortiment dels mecanismes inquisitorials interns i externs, etc. Per aclarir-ho han de tornar a la valoració de la ideologia. Jo si tenc ideologia i és la meua espelma per entendre aquesta societat; és el meu motor utòpic, com deia el Vell Professor, és la meua guia i, per tant, no necessit utilitzar mètodes primitius com, posem per cas, les campanyes de desprestigi personal contra l'adversari polític. La ideologia és la base i sobre dita base sempre es pot arribar a un enteniment de coincidències generals, llavors els petits detalls decoratius va amb el gust de cada un, l'execució a càrrec dels tècnics, conforme als principis teòrics-ideològics acordats, i el control atenció!: el control, el control final va a càrrec de l'opinió pública; aquesta opinió que els polítics volen instrumentalitzar, però no escoltar.

Es fa necessària una lluita conscient, totalment conscient, cap per l'autogestió; per l'autonomia regional, per l'autonomia municipal, per l'autonomia de les institucions i entitats populars; i sempre de baix a dalt, perquè és l'única forma constitucional, és a dir, estatutaria, perquè les associacions, grups culturals i organismes vius de la societat col·laborin en dur la vertadera democràcia, aquell "mesias" que varen profetitzar tots els nostres sants teòrics del marxisme, i del progressisme vertader. Donç, el partit han d'assumir el resultat de la gestió de les seves bases dins les institucions on participen i no crear-los problemes addicionals.

Tot això ja hauria d'ésser una cosa aclarida per a tots, però, desgraciadament, quantes desgràcies Déu meu!, desgraciadament, repeteix, els congressos dels partits s'empren tant sols per les batalletes internes de la lluita permanent pel poder. En fi, Tant mateix no em voldreu creure.

Pen, d'altra banda, que la majoria de gent que milita dins els partits hi són més per compromisos familiars, amistats i coaccions morals que per voluntat política. És altra conseqüència del desarm ideològic. I per tant crec que això no és la democràcia que ens convé. Això es qualque altra cosa.

Com es pot canviar tota aquesta deixalla per un valor acceptable per tots?

Segons Jo, les primeres passes han d'ésser les següents: 1o.— Respectar a les persones com a tals per damunt de tot; 2o.— Que mai un càrrec públic pugui ésser utilitzat per perjudicar injustament a les persones que tenen idees polítiques diferents i 3o.— Actuar democràticament amb netedat i esperit constitucional o, en sel su cas, estatuari. En aquesta línia l'Ajuntament pot servir per ajuntar, no per dividir més encara; perquè, ho hem dit altres vegades, l'Ajuntament no són Les Corts, tampoc és El Consell i, tampoc, una societat anònima. L'Ajuntament és l'Ajuntament. Bés més. I no vos vull entretenir més, estimats veïnats nostres; tant sols recomenar-vos un poc de consciència. Per la meua banda jo complec amb la meua tasca de comentarista polític d'aquest periòdic, amb sentit autogestionari, ho faré amb tota dedicació i honestitat fins que qualcun de vosaltres li vengui bé imposar subterràneament altre persona, al meu lloc. Però mentre això arribi, aquí estic.

Senre més a dir, pel moment, em despideix de vosaltres desitjant que amb vostra millora i aprenentatge jo tenguí cada vegada menys feina com a crític polític i més com a comentarista.

Records pels vostres companys, col·laboradors, superiors, militants, simpatitzants, votants i, molt especialment, a la vostra clientela familiar.

Bones Festes i Molts d'anys.
Pollença, La Patrona, de 1980.
J.A. ENCINAS S.

Aquest silenci

Publicam aquesta editorial del setmanari Sòller perquè trobam que no té desperdici.

A rel d'haver-se fet les eleccions municipals, conscients en aquest Setmanari, de que totes i cadascuna de les candidatures gaudirien de poder exposar els seus criteris, a totes i cada una d'elles se les va oferir —gratuitament— un espai de dues columnes i tota l'alçada de la plana, perquè en fessin ús, i així poguessin tenir i establir una comunicació periòdica i directa amb el poble que les havia votat. D'acord amb el nostre propòsit de la major imparcialitat possible, no imposàvem diferència de cap mena, ni d'espai ni de lloc.

També hem de dir als nostres estimats lectors, que aquesta mida, a tots els caps de llista, sense cap excepció, les semblà molt encertada, tenguent en compte els propòsits exposats per ells mateixos, d'informar al poble al màxim, és a dir, de fer una política oberta, en contraposició, durant tan d'anys. Acceptaren doncs l'ofertament —acceptació que ens va complaure—, i tots, polítics y setmanari, en quedàrem satisfets d'haver donat una pas important de cap a una nova forma d'entendre i realitzar l'informació.

Per a enredonar els propòsits a que ens referim, férem diversos oferiments, per distintes vies, al propi Consistori, en el sentit de que, des del mateix Consistori, el batle i els consellers elegits, disposassin de les planes del Setmanari per a informar directament al poble de les seves gestions, i d'aquesta manera, el Consistori tendria el seu medi de comunicació com un col·laborador més.

Després de repetides gestions, a la fi rebérem la notícia de que l'Ajuntament havia acordat nomenar, i nomenava, una Comissió informativa. De sa nostra part comunicàrem que ni tan sols transcriuríem el material, sinó que se publicaria tal com el rebírem. La mida ens semblà tan extraordinària, que a efectes de que quedàs constància d'ella, en férem un Editorial agraint y glosant aquest gest tan democràtic, per part del nostre Ajuntament.

Tot estava enllestit. Mitjançant el nostre Setmanari, que sempre hem dit que és de tots els solterics, sense distinció política, econòmica, social o religiosa, el nostre poble estaria informat de primera mà, i beuria de la mateixa font, o sia directament del gestors de la nostra política, en tots els seus nombrosos caires. La veritat és que podíem estar-ne satisfets.

Transcorregueren les primeres setmanes, i les candidatures, unes més que les altres, feren ús de les columnes de que disposaven. Un poc després, ja que l'acord municipal va ésser posterior, vàrem publicar unes notes informatives municipals rebudes, directament de la Comissió Informativa. Fins aquí tot anava d'acord amb els propòsits anunciats. Però al poc temps, estimats lectors, es va fer un silenci de mort. Les veus regidores callaren. Ni las candidatures, ni el Consistori, informaven. El poble se quedà com abans. El poble no estava informat de res. Silenci polític, silenci social, silenci econòmic. Gairebé un silenci de dictadura, sense haver-hi, afortunadament, dictadura.

Volem que quedi clar que no tenim cap intenció de condemnar aquest silenci, acusant el fet de que el Consistori i les

candidatures no vulguin informar directament. Simplement volem comunicar als nostres lectors, una vegada més que nosaltres hem fet tot el possible per facilitar la màxima informació política al poble, i que fora endemés, de primera mà, i sense ingerències. Si ells no han volgut respondre, nosaltres no en tenim la culpa.

Devant la nostra observació, es molt possible que qualcú se deixi dir que el que volíem nosaltres és que ens fessin el setmanari. La temptació és atractiva, ho hem de regonèixer. Però volíem —i seguim pensant de la mateixa manera—, que no s'ens pogués acusar de tendenciosos. Estam acostumats, per altra part, a sentir dir coses com que "el SOLLER el fan els esquerrans", o "el SOLLER el fan els forasters". Cadascú parla del SOLLER —i es lògic—, segons les agrada la setmana que ellegeixen.

Però podem dir als nostres lectors que per pròpia estimació i per ètica professional, no havent-hi a Sòller altra publicació, no podem consentir que ningú pugui sentir-se marginat, sigui la que sigui la seva personalitat, ni les seves idees o creences. Ni tampoc acceptam que cap candidatura, o partit, per no tenir un informador d'acord amb ells, pogués quedar sense possibilitat d'informar i d'exposar les seves idees. Aquest és el nostre mode de pensar. I dins el silenci que en envolta, no ens queda més remei que fer nosaltres l'informació política, amb el consabut perill de que s'ens pugui acusar de parcialistes o tendenciosos. Pacència. Ho volguérem evitar i no ho han volgut. Preferim passar aquest risc a deixar el poble sense informació. Entre altres coses, perquè consideram que no informar a un poble és una manera com una altre d'esclavitzar-lo.

M.P.
Juny, 1980

"EL GALL"

EL FAN: Toni Marquet, José Encinas, Antònia Riusech, Pep Bordoy, Miquel Angel March, Tomeu Payeras, Joan March, Margalida Alemany i Catarina Carbonell.

COLLABOREN: Bernat Cifre, Miquel Bota Totxo, Antoni Seguí, Pep Torrandell, Francesc Serra de Gayeta, Martí March Cerdà, Antònia Vicens, Maria Seguí, Alexandre Ballester, Llorenç Payeras, Xesca Ensenyat, Miquel Ripoll i Joan Llompert.

Els articles publicats en aquest periòdic, expressen únicament l'opinió dels seus autors.

—oOo—

Informació telèfons: 53-03-55 — 53-07-68.
Suscripcions: Tel.: 53-16-74. (Als capvespres).

Restaurante
CA'N PEP

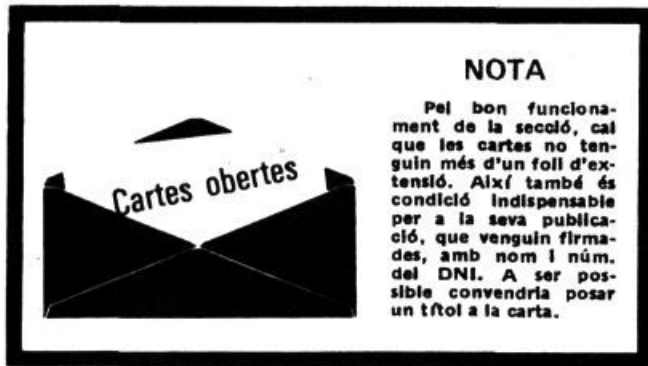

PUERTO POLLENÇA (MALLORCA) Tl: 530010

JAMbar

TEL: 530049 POLLENÇA

NOTA

Pel bon funcionament de la secció, cal que les cartes no tinguin més d'un foli d'extensió. Així també és condició indispensable per a la seva publicació, que venguin firmades, amb nom i núm. del DNI. A ser possible convendria posar un títol a la carta.

CARTA ABIERTA A TOMEU PAYERAS

Ruego, si tiene a bien, publicar en este periódico de su digna dirección, la siguiente carta al Sr. TOMEU PAYERAS.

Apreciado amigo: Aprovecho la alusión a mi persona para exponerte a continuación las inexactitudes y deformaciones de la verdad en que incumbe la "NOTA DEL PSM EN EL GALL" (No. 18, JULIO).

Dice: "Degut a la campanya de desprestigi cap el nostre partit d'una forma personal i des de la premsa s'ha orquestrat per desacreditar suprades actuacions del PSM qualificantes de "radicals i racistes"... bien es verdad que yo soy el autor y redactor de estas frases (subrayadas) pero no lo soy en cuanto a "orquestrar campanyas de desprestigi" hacia tu partido, el cual me merece todos mis respetos. Es más, si quieres molestarme en comprobarlo, no tienes más que repasar la carta del "BALEARES" —no encontrará ninguna alusión al PSM ni a ningún afiliado al mismo— para convencerte de que no hay ningún fantasma oculto. Más bien parece que esteis pade-

ciendo manía persecutoria y viendo una caza de brujas que no existe. Por otra parte, es muy significativo el que os hayas sentido tan aludidos al leer algo que hacia alusión a un grupo muy concreto.

Os lamentais en la "NOTA" de que no podeis usar el espacio ofrecido por "EL GALL" ya que ello limita las posibilidades de expresión hacia el pueblo. Deberías explicar a este pueblo y a tu partido por qué razón pediste tú, Tomeu, que no se concediera este espacio.

Deberías explicar así mismo el hecho de que estando este número del "GALL" en imprenta listo para ser imprimido tú, Tomeu, introdujiste unos cambios o lo que es lo mismo, quitaste y pusiste lo que te dio la gana, lo que contradice totalmente "LA NOTA DEL PSM, SOBRE ELS FETS DEL PRIMER DE MAIG".

Deberías explicar también a tu partido y al pueblo y seguro que te lo agradecería, el rumor de que decir Tomeu Payeras y PSM-POLLENSA es lo mismo, decir Tomeu Payeras y OCB es lo mismo y decir Tomeu Payeras y EL GALL es lo mismo o sea da la impresión de que sean tres personas distintas y un sólo nombre verdadero.

Para terminar sólo quiero decirte, que con esta carta sólo pretendo hacerte una reflexión pública sobre tu problema, y también ha-

certe una crítica (intencionadamente constructiva) en lo que se refiere a la "NOTA DEL GALL".

Por todo ello, desde aquí te invito a la reflexión, sobre la citada "NOTA", y por supuesto sobre la relación "GALL-OCB-PSM-PUEBLO" y principalmente sobre la relación: "EL GALL PERIODICO-POLLENCI O EL GALL ORGAN DE TOMEU PAYERAS-PSM".

Tu amigo,
Martín Cifre
D.N.I. 78.180.623

P.D. ruego a la dirección del "Gall" que se respete el texto lingüístico en que está escrito, o sea que no se traduzca.
Gracias.

VISCA EL REI!

Sense aviar la vessa, no en falta per canviar les plaques dels carrers, sembla que els de l'Ajuntament en tenen molta peresa i principalment el Sr. Batle que tant poc s'ha interessat pel monument dels caiguts del Port de Pollença, ni dels anomenats herois morts per lluitar pel Franquisme, el nacisme i la falange, contra la Democràcia constitucional —és a dir, contra Espanya.

El poble vertaderament era l'únic que sense vacillar va lluitar per Espanya i la República; tots els afusellats i assassinats pels feixistes, igualment a tots els lliurepensadors que no combregaven amb les seves idees, les varen caçar com si fossin cans rabiosos; les mataven amb pistoles i escopetes per montanyes, cunetes i llocs plans.

¡No! que les campanes solament la repicada era quant algú se moria del poble; però quan mataven o afusellaven algun cristià, no les varen tocar mai, i lo més trist del cas era la privança de no poder fer conventuals, ni menys tampoc vestir-se de dol, com a bona demostració perquè de lo contrari les haurien atropellats, considerant-ho una ofensa, ja que en aquell temps te consideraven de

Rotjos i a les dones les tallaven els cabells o les obligaven a beure mitja tassona da d'oli recinós i als homes els propinaven una bona pallissa que els deixaven mitjos morts.

Semblança expressiva del mal temps de l'avior; ara bé la podem comparar amb el nostre Rei —Quant el poble demana— Ai! que molt bé en voldria que li fessin l'honor de dar-li el premi Nobel per defensar la democràcia, la llibertat y la justícia —Que visca el Rei—
TIRANETA

LIBERTAD DE EXPRESION

Desde hace algún tiempo, y como corresponsal de U.H., he ido enviando colaboraciones, en ellas e intentado reflejar algunos aspectos de la vida de Pollença, en donde resido. Sobre todo pretendo ser honrada en mis escritos, ayudar en lo posible a que se conozcan las deficiencias, denunciando los abusos de quienes no se dan cuenta que pertenecen a una comunidad... en ningún momento, he sido presionada para defender una postura u otra, nunca me he dejado embaucar, por quienes persiguen hacer valer sus intereses por encima de los intereses del Pueblo o mejor dicho los intereses de Pollença.

Con esto, quiero que quede claro, para quienes me acusan de ser la marióneta de un grupo o de otro, que por encima de todo soy fiel a mi Pueblo y que debe ser él que opine si lo que escribo son mentiras o realidades palpables. Espero que los cotilleros por parte de algunos que se molestan diciendo que no me a Pollença, me sale con los mismos argumentos cuando habia los concejales del Con-

sistorio pasado no democrático, cuando los democráticos habían prometido en plena campaña electoral que darían cuenta al pueblo de todo lo bueno y las deficiencias de Pollença, ¿se ha cumplido? no, pues para esto está la prensa para informar, me censuran de antipollensina por informar la verdad, difunde rumores sin ningún fundamento o sea lo que hacen es desinformar al Pueblo y estar igual que antes como nos tenían acostumbrados, hacen una labor de desprestigio a mi persona por que tienen miedo a la VERDAD.

Una honradez por parte mía, es que mi obligación era de informar al PUEBLO que los apartamiento de Ca'n Botana habían conectado ilegalmente a la alcantari-lla municipal, y fui yo que advertir al Sr. Alcalde tal anomalía es decir no me hice la protagonista de tal noticia como muchos esperaban que saliera a luz.

Quiero concluir que mi caso si sigue así de tratándose de antipollensina pasaría a engrosar a las filas de periodistas —en este caso yo no soy periodista oficial sino simplemente Corresponsal— agredidos, desprestigiados, procesados... por hacer uso del derecho más fundamental: LIBERTAD DE EXPRESION.

Antonia Vicens Cifre
D.N.I. 78.181.453.

ELS MUNTANYENCS I LES ESCOPETES

Sr. Director del periòdic "EL GALL"
Pollença:

Benvolgut Senyor:
Amb la finalitat d'aclarir una mica l'article de l'Ultima Hora que baix el títol "Hoy los payeses nos esperan con una escopeta",

s'atribuía al company Benigne Palos, actual president del G.E.M., li agrairia la publicació de la següent carta, que ell va dirigir després a l'esmentat diari i que crec reflexa bastant bé el sentir seu i tal vegada de tots els vertaders muntanyencs:

Palma de Mallorca, 13 de Junio de 1.980.
Sr. Director del Periòdic LA ULTIMA HORA
Ciudad.

Muy Sr. Mfo: Me veo desagradablemente sorprendido al leer el reportaje que publica hoy el diario de su dirección y en el cual y como titular del mismo se me atribuye la frase: "HOY LOS PAYESES NOS ESPERAN CON UNA ESCOPETA".

He de significar a Vd. que esta frase ni es mia ni la he pronunciado.

Personalmente estoy en inmejorables relaciones con los payeses de nuestras montañas y a nivel del Club que presido jamás se nos ha tenido una descortesía y siempre hemos sido favorecidos de toda clase de atenciones.

Como no puedo admitir una imagen desfigurada del payés, al cual no deseo molestar, pues no ha sido nunca este mi objeto, he de rogar a Vd. la oportuna rectificación en el diario de mañana, en primera página, o bien la publicación de esta carta junto con la correspondiente rectificación por parte de este diario.

Esperando que mi justa petición merecerá su atención le saluda muy atentamente.

Fdo.: Benigno Palos y Vadell.

Després d'aquesta carta crec que no calen mes comentaris perquè l'explicació queda prou clara, Donant les gràcies una vegada més el salut molt atentament.

Miquel Llóbera Cerdà de la Secció de Muntanya del C.P.

NOTES DE L'O.C.B.

La Junta Directiva, davant la reiteració de manifestacions i crítiques, que respetam, però que ens es impossible acceptar considera necessari fer una sèrie de puntualitzacions:

- 1.— "El Gall" butlletí de l'O.C.B. de Pollença no té director, funciona mitjançant un consell de redacció.
- 2.— El grup (consell de redacció) és qui decideix els articles que han de sortir.
- 3.— Qualsevol membre de l'O.C.B. és lliure i té tot el dret, com tots els ciutadans, de pertany a qualsevol partit que no vagi en contra de l'ideologia de l'O.C.B.
- 4.— La Junta Directiva també demana la reflexió davant les reiterades difamacions que perjudiquen a aquesta entitat, en quant a la Identificació O.C.B.—PSM.
- 5.— Nosaltres fins ara hem respectat a tots els partits polítics existents en el nostre Poble i per part d'aquesta entitat no hi ha hagut mai cap intent de desprestigiar la tasca desenvolupada això sí des de el nostre espai informatiu hem fet crítiques constructives en benefici del Poble. Hagués estat fàcil per tot nosaltres identificar una determinada entitat cultural-recreativa amb un determinat partit polític.
- 6.— Els partits polítics que estaven disposats a col.laborar amb la nostra tasca cultural i informativa, els hi varem enviar la següent nota:

Estimat companys, per acord del Consell de Redacció del Gall, comunicam que degut a circumstàncies conjunturals i a la indiferència amb que, en general, ha estat acollida la nostra proposta de col.laboració al tema dels espais polítics hem decidit suspendre aquests espais polítics de col.laboració, el que suposa la no acceptació de cap compromís per part d'aquest Consell de Redacció, sobre el tema esmentat. No obstant, consideram necessaria la continuació de la nostra política de portes obertes amb tothom i esperam les vostres col.laboracions de sempre.

Moltes gràcies

Agairiem que en altres ocasions es parlàs en coneixement de causa.

La Junta directiva.

CLASSES D'IDIOMES I CONTABILITAT
MELCHOR BOSCH SALAS
PROFESSOR MERCANTIL
Cecilio Metelo, 101
Telf. 530531
POLLENSA MALLORCA

Relojeria, *Joyeria,*

CA'N CABRER
MIEMBRO FUNDADOR DE LA ASOCIACION ESPAÑOLA DE GEMOLOGIA
AGENCIAS OFICIALES
OMEGA - TISSOT PERLAS MAJORICA
PORCELANAS LLADRÓ
Temple, 13
Telf. 530241
POLLENSA
Paseo Saralegui, 80
Telf. 531309
PUERTO POLLENSA

 Jerónimo Riusech Bisañez & Hijos S.A.
CONSTRUCCION Y OBRAS PUBLICAS
ROSERVELL, 9 - POLLENSA (MALLORCA) Telfs: 530208 - 530212

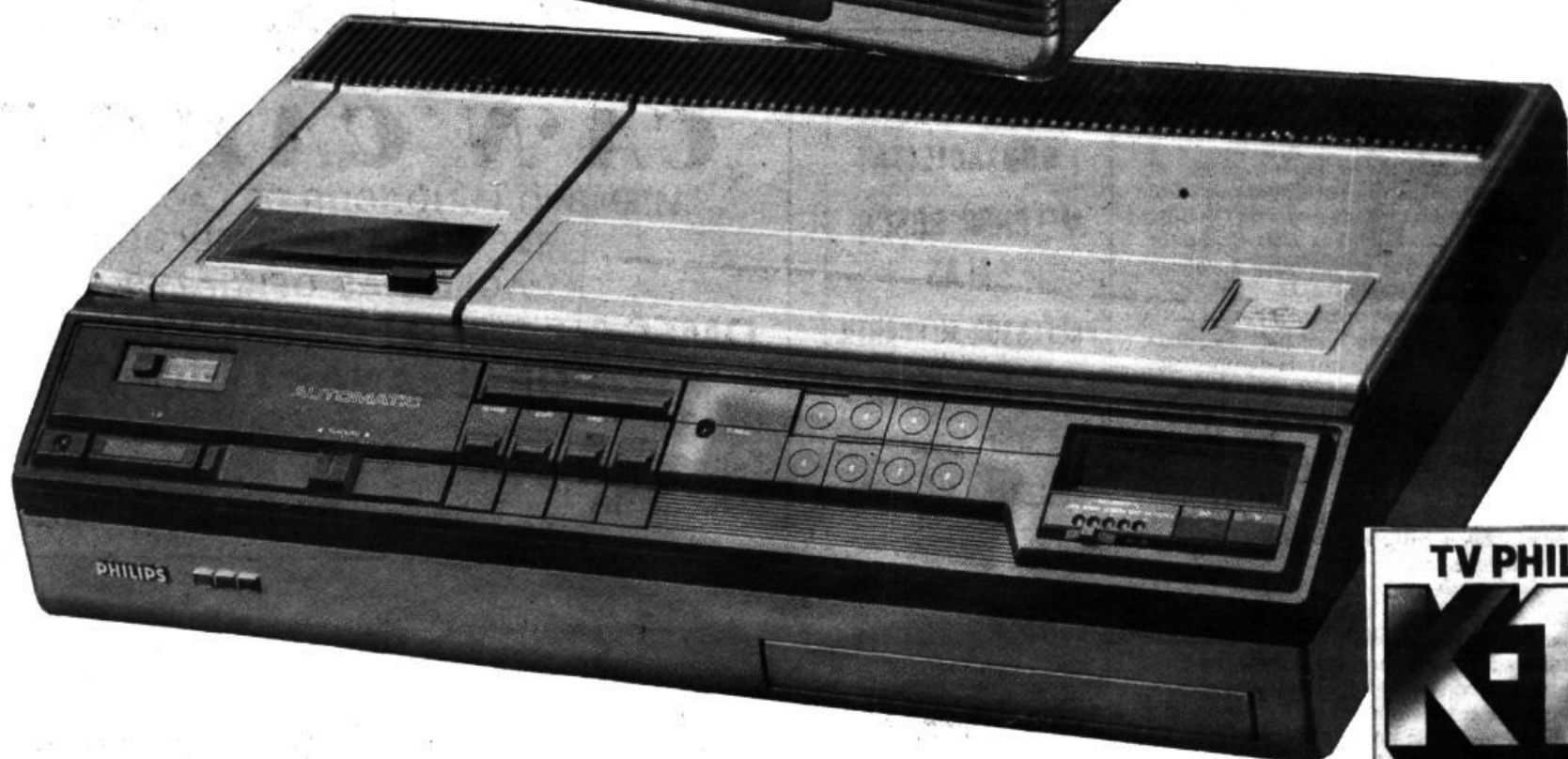
RADIO CERDA

DISTRIBUIDOR PHILIPS

Més d'un quart de segle al servei
de l'electrònica - 1954 - 1980

Tocadiscs
Hi-Fi

Vos desitgen Bones Festes

CA N'ALOI

Xesca Ensenyat

Ca N'Aloi és aquest bocí de la nostra tenassa aferrat al Cap de Formentor que va donar quatre anys refugi a un Aloi poeta que tenia la llengua massa llarga.

Val més una copa d'aigordent que mil-i-set-cents frares

havia dit el malanat, llavors que els frares tenien els jocs tan feixucs. Li varen aconsellar que escampàs de per devers ca seva, que no fos cosa que qualcú li fes passar una mala nit. I ja li va haver estret, n'Aloi, quan l'anaren a cercar, a amagar-se a n'aquella penya-segat que li ha passat La Punta d'Eu Vent i que Déu sap com s'anomenava abans d'aquesta feta. Un amic seu li amollava el menjar des d'alt fermat amb un cordell de càrritx; i a n'aquest punt on es clouen i es desclouen els tels que contenen la nit i el dia, va esperar que el clero es tranquilzàs, i una Patrona degué tornar a la Vila amb les cames al coll.

Tot això vaig aprendre a bord de la bàrque-

Patró En Xesc Gerrer.—Foto U.H. (Port de Pollença)

ta d'en Xesc Gerrer, apedaçada que ja no hi pot estar més, amb un "tubo d'escape" d'uralita que passa per damunt coberta i treu un fumeiral espès, negre com el vernís, i un motor que s'encén amb una metxa, rodant rodant... I tan bones eixides com ha fetes, aquí caig aquí m'ai-

xec, amb la mitjana ben atesada, a popa. Ha amarinat mig Moll i l'altre mig no perquè ja hi estava.

Un dia quatre molles/ros/es de ronyó clos —que n'hi ha més que no es pensen— hem d'aglapir aquest arxiu d'Eu "Pósito" i el mos n'hem de menar a Ca'n Panxo

—que és Eu Pósito d'ara—, i davant un plat de moixó mos hem d'asseure amb el patró Joan Roqueta, que sap més que no diu de l'antigüeta nostra, mollera, i ho hem d'aclarir tot a n'això que passava quan el mal temps treia esponges fins davant Ca Na Penya...

PORT DE POLLENÇA

Per Toni Seguí

Celtes, ibers, celtibers, fenicis, grecs, hiksos, cartaginesos... Quint Cecili Metel va conquerir Mallorca per a Roma (121 a. de JC.) i en ella hi va trobar BOCCHORIS, avui el Port de Pollença —"Eu Moll" per als de casa—, ciutat pròspera i plena de vida. I la va respectar. Bóchoris, la dels destres i famosos foners, com tots els pobles de l'illa, també va desaparèixer davant les violentes onades dels pobles bàrbars (426 d. de JC).. Visigots... àrabs fins la reconquesta per Jaume I, El Conqueridor, any 1229.

Les Balears, pel seu caràcter insular, sempre han estat exposades als desembarcs, invasions i pirateria... durant molts de segles.

Geogràficament, la badia, el Port de Pollença, és un formidable refugi natural pels navegants. Les seves costes estan plenes de segures, petites i precioses cales i calanques.

Port de Pollença i Anglada Camarasa o viceversa, que tant se val. Quan el Port era només un racó de pescadors, any 1914, va arribar el mestre H. Anglada Camarasa (Barcelona, 1872 Port de Pollença, 1959), conegut per ell des de 1909. A la seva casa on va viure i va morir avui hi tenim el museu monogràfic de la seva gran obra pictòrica, digne d'ésser visitat.

Port de Pollença i Formentor, pioners del turisme a Mallorca. Amb Anglada va arribar, entre altres, Adan Dielh, el somniador i descobridor de Formentor o Cala Pi, la cala més polida, on hi va fer construir un hotel, inaugurat l'any 1929, el nom del qual va fer difondre per tot arreu del món, avui, com sabem tots, de primera categoria internacional. Per ell hi han desfilat i hi desfilen anyalment personatges famosos: polítics, escriptors, poetes, artistes, estrelles de cinema, esportistes...

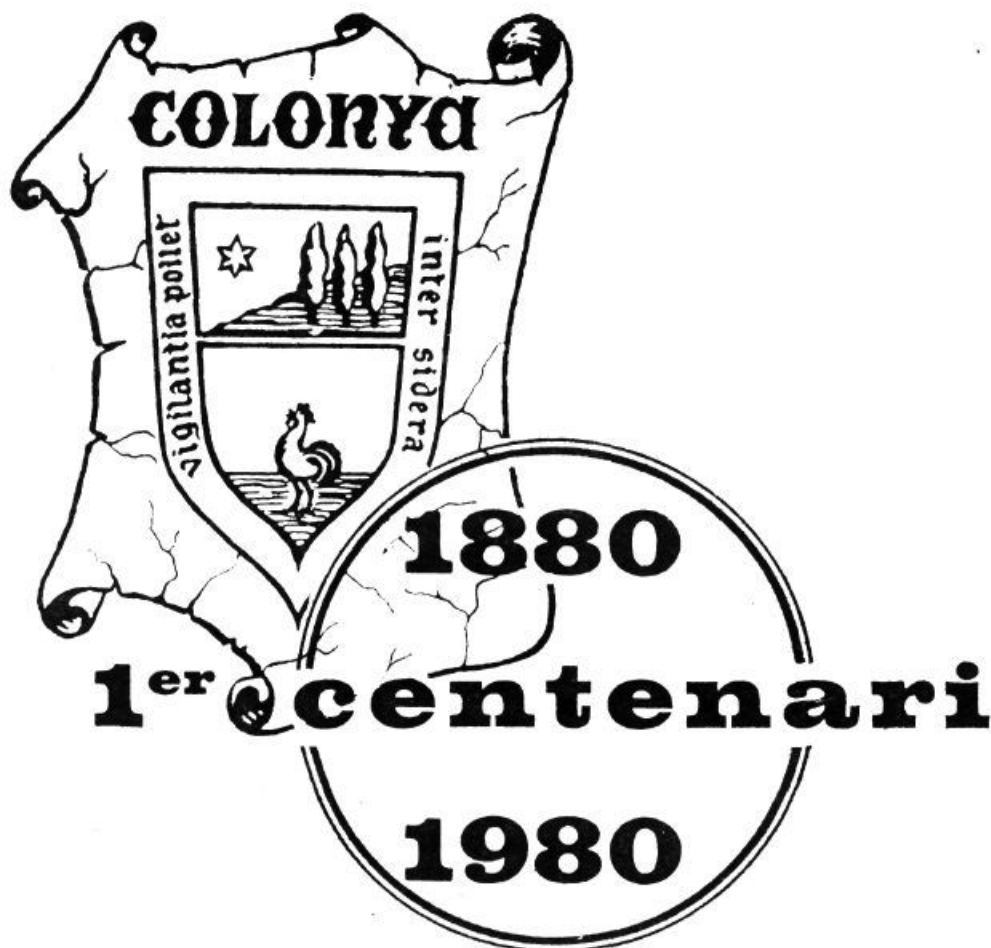
I des del Port de Pollença, la Cala Sant Vicenç, la nostra vila de Pollença, el Puig de Maria, el Calvari, el Claustre de Sant Domingo amb els seus museus d'Art Gòtic i d'Art Modern, Festivals Internacionals de Música, Certamen Internacional de Pintura, Oratoris del Roser Vell i de Sant Jordi, l'Horta, La Font, Vall d'En March, Ternelles, La Cella, Castell del Rei, Cala Castell...

Formentor —avui molt enfora d'aquella "Cala Gentil" del nostre Costa i Llobera— i el Port de Pollença —també molt enfora d'aquella "rústica badia, solitària dia i nit" de J. Alcover— són i seguiran essent cosmopolites com sempre i tenen les seves portes obertes als visitants que ens arriben per la terra i per la mar...

Antoni SEGUI,
"Bocchoritano".
Port, juliol 1980.

és una promoció de la caixa d'estalvis
de pollença "colonya"

CAL, EN AQUESTES FESTES DE LA PATRONA, APROFITAR L'AVINENTESSA PER A DONAR LES GRACIES A TOT EL POBLE QUE AMB LA SEVA CONFIANÇA VERS LA NOSTRA CAIXA ENS HA PERMES ARRIBAR A CELEBRAR AQUEST PRIMER CENTENARI.

¡MOLTS D'ANYS PER A TOTS!

Editorial

BONES FESTES

La pluja ja s'ha acabada i l'estiu ens ha agafat els moros van arribant i nosaltres no sabem encara ja que l'escrit no ens ha arribat quin és el programa de festes de l'any que anam passant Aquesta O que no s'acaba Aquesta C que no se tanca Aquesta B que va pujant no vos pot dir germans res de la gran bauxa però si els "Molts D'Anys"

La història no està acabada, cada any se torna veure, i els valents pollencins esperen que l'hora sigui donada per combatre amb els cruels invasors que volgueren ocupar-nos. Les campanes alarmants desperten els ciutadans, mig dormits pel sol que cau, agafen els instruments i en força fan recular als pirates. Pollença s'umpli i es sent el crit de l'heroi pollencí que prega ajuda a la verge. Això que sembla una glòria es pres amb eufòria per tots els veïnats i els sarrains que varen perdre el combat cada any recobren posicions i empenyen amb més força degut a que els cristians entebenats pel mesclat i portant amb feina les barres defensores queden un poc aturats tal vegada enguany s'hauria de posar en el seu servei els "cars", darrers invents de la moderna tecnologia que ens faran una primera demostració pública un dia d'aquests.

Esperam que a la magnífica cursa de braus no hi haurà cap accident i que aquesta innovació serveixi per obrir altres camps, menys violents i més representatius del que ha estat fins ara la nostra cultura i la nostra història.

Per altra part el jovent no té tampoc cap motiu de mosquejar-se ja el ball, pareix que només podran engronsar pues un vespre, qui tindrem estarà amenitzat, suposam per magnífics professionals de la música.

Si a qualcú se l'hi ocorreix llegir aquesta innocent exposició i li sembla desastrosa hem d'insistir que el mal no ve d'aquí. Nosaltres volíem donar, com sempre ho intentam una visió crítica constructiva de tots els actes que el nostre bon Ajuntament ens oferia, millor dit que la comissió de festes ha oferit. També cal aclarir que nosaltres no participarem amb l'esmentada comissió ja que la notificació d'invitació per assistir-hi el nostre representant ens va arribar massa tard. Esperam que en el proper número podrem manifestar els resultats de les festes i desitjam sincerament que tots els pollencins se sentin identificats amb tots els actes. Molts d'anys i bones festes de la Patrona.

CULTURA POPULAR

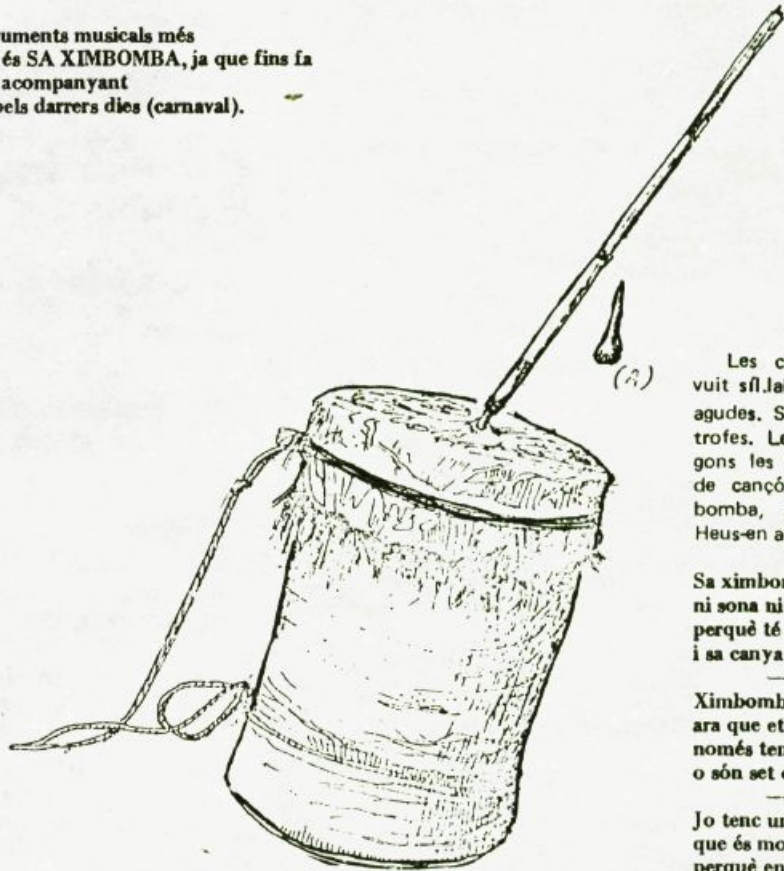
INSTRUMENTS TRADICIONALS DE MALLORCA

LA XIMBOMBA

No hi ha dubte que un dels instruments musicals més tradicionals de l'illa de Mallorca és SA XIMBOMBA, ja que fins fa pocs anys, era freqüent sentir-la acompanyant cançons de fadrinalla, sobretot pels darrers dies (carnaval).

Definició: Instrument músic que consisteix en una pell tibant aplicada a la boca d'un vas i foradada enmig, i que, fregant amb la mà humida una canya que passa pel forat, produeix un so greu i monòton que es repeteix tant vegades com la mà frega anant amunt o avall de la canya. (Diccionari C-V-B, Alcover-Moll).

Fabricació: S'agafa una pell de bè, cabrit, moix o conill i, tot just llevada de l'animal, s'estén damunt una post, s'unta de sal i s'hi deixa devers quinze dies. Després s'agafa una branqueta d'ullastre com la que diu la figura (A), i se ferma fort a la pell amb un fil d'encerolar. S'humideix un poc la pell (per fer-la tornar un poc més blana) i, mentres dos estiren perquè quedi ben tensada, un altre la ferma, amb una llandera que ja hagi estat banyada (sinó s'adonaria), a un caduf de sínia, cossiòl, gerra, alfàbia, o altre "caixa de resonància" a la qual s'hi ha fet un bon forat al cul. Per estrènyer la llandera que estira la pell es fa un torniquet amb una altra branqueta d'ullastre que, després de donar unes quantes voltes a la llandera es subjecta a aquesta amb un fil d'encerolar. A la branqueta d'ullastre que surt de la pell s'hi afixa una canya tallada de lluna vella de gener.

Per sonar-la s'ha de banyar la mà que agafa la canya i s'ha de fer llenegar estrenyent-la un poc. La canya ha d'estar horitzontal, perquè l'aigua no hi llen-

negui i podresqui la pell. El ritme se du pegant cops equidistants i, entre cop i cop, a vegades, un altre que vagi amb la síl·laba.

Les cançons han de tenir vuit síl·labes les planes i set les agudes. Solen ser de quatre estrofes. Les tonades canvien segons les contrades. Les lletres de cançó referents a la ximbomba, són nombrosíssimes. Heus-en ací algunes:

SA XIMBOMBA JA NO SONA, NI SONA NI SONARÀ, PERQUÈ TÉ SA PELL DE CA I SA CANYA QUE NO ÉS BONA.

XIMBOMBA, FÉ FANTASIES, ARA QUE ET DEIXEN SORTIR; NOMÉS TENS QUE VENIR AMB MI, O SÓN SET O SÓN VUIT DIES.

JO TENC UNA XIMBOMBETA QUE ÉS MOLT BONA DE SONAR, PERQUÈ EN SA NIT FA AIXECAR SES DONES EN CAMIETA.

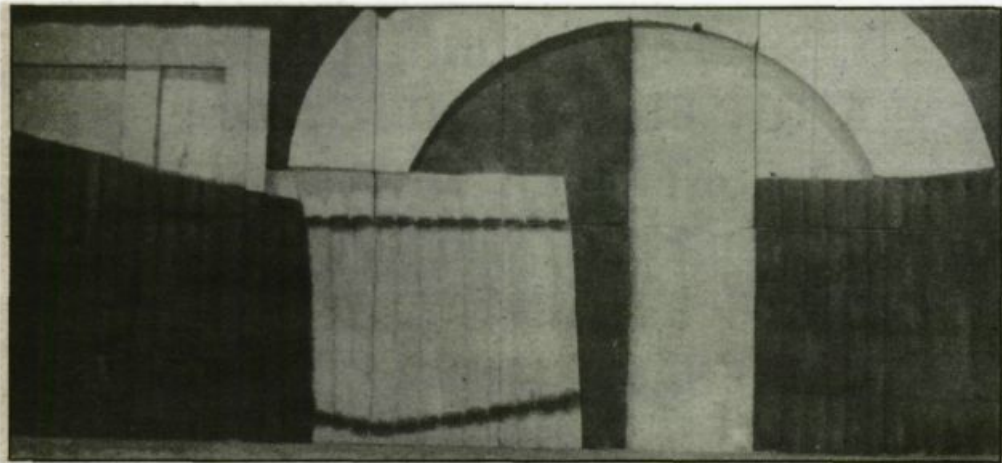
SA XIMBOMBA JA ÉS PASSADA JO QUE VOLIA BALLAR I MU MARE EM FA FILAR CADA VEZPRE UNA FUADA.

I. CORTES M. GALMES

ELS MURALS

DE MIQUEL CERDÀ SALAS

A L'AEROPORT

L'art podríem dir que és l'espill on se reflecteix l'essència de la història i l'evolució de l'home. El moviment artístic, al pas dels segles, ha deixat testimoniatge del sentiment, de l'esperit, de l'ideal dels pobles i de les races. Per això coneixem les èpoques, la cultura y la vida dels nostres avantpassats; i

també la ideologia, les tendències actuals del món i temps que vivim.

L'art és incommensurable. La seva gravidesa ha donat i dona fruit valuós en el sementer de la poesia, de la pintura, de la música, de l'escultura, de la creació literària i, fins i tot, en el camp de la ciència.

La majoria dels escultors moderns mai no han dubtat, perquè ho han reconegut, que Rodin fou qui retornà a l'art escultòric un sentit propi de valors.

I és que Henry Moore ja va proclamar que, segons ell, una obra ha de tenir vitalitat pròpia. Això no vol dir que hagi d'ésser un re-

flex de la vitalitat de la vida, del moviment; no vol dir que hagi d'ésser l'acció física de la criatura humana, sinó que ha de posseir una energia inclosa, tancada dins la mateixa obra. O sia, una intensa vida pròpia, independent de l'objecte que pugui o vulgui representar. Així, l'escultura moderna, dins aquesta línia, ha pres el qualificatiu de "vitalisme".

Tal com Robert Adams i Hans Uhlmann, Pietro Consagra, Isamu Noguchi i Matt Rugg, han creat obra enquadra dins aquesta tendència del "vitalisme", també Miquel Cerdà Salas ha seguit amb seguretat i energia creadora la línia que promogué Henry Moore i, des d'aquest fonament artístic, tota la idea que es mou dins

els murals que ha realitzat a l'Aeroport de Palma de Mallorca posseeixen aquesta vitalitat pròpia, en el relleu de l'objecte cisellat i en la conjugació del motiu representat: així, la llibertat de les veles a lloure; l'harmonia de les figures de moro, com si rebessin el ritme d'una dansa; l'estàtica geometria de la teulada; la gracilitat artesana de la típica cadira cordada; l'exalçament del gerrer, creador dels siurells i de les peces de test; el carro pagès idealitzat com eina de treball; el molí fariner, pregonant el pa; el bosc exuberant —pinars de Formentor—; el sol ixent enamorat de l'illa; el portal de la llar mallorquina hospitalària, sempre oberta a la germanor.

Aquí, l'art de Miquel Cerdà Salas, dins la força genuïna de la tradició patriarcal d'una terra valenta, ha trobat tota una gradació valuosa de sentiments expressius i suggerents; la gradació valuosa de l'esperit ancestral enquadrat dins el ritme d'una abstracció que respon a un sistema modern i vital de l'escultura.

La visió de conjunt dels murals en relleu de Miquel Cerdà Salas, a l'Aeroport, dona sensació de plenitud, d'aquesta plenitud que té tot objecte i element essencial dins la vida de l'home.

Miquel BOTA TOTXO Pollença, abril 1980.- PAU

ELS PAUMERS POLLENCINS

Com ja apuntava en el seu article el nostre col·laborador Miquel A. March; ja queden molt pocs "Paumers" a Pollença. Degut a això i havent sabut que mestre Antoni "Anguiler", (entrevistat també en el passat número amb el seu germà) sabia qualque cosa d'això, li vaig a fer la primera pregunta:

—Queden pocs paumers, jo he sabut que vos en veniu de família. Que vos contave el vostre pare?

Sempre per el mes de juliol s'acabava de collir pauma, més que res perquè el mes d'agost ja era un poc massa envant i les paumes no eixuguen tan bé. La pretenció dels collidors era treure la paume més blanca i sobre tot com més quintas millor.

Primer comensaven a collir per ca'n Cusset, ca'n Serra, Son Grua, el Puig de Santuiri, Ternelles, Sant Vicenç, Boquer, el Barcuix. Amb una paraula, que es començava a collir per la part més baixa. Després es passava a Formentor que, per cert, el meu pare en contave que alla es pagava un Velló més que a les altres bandes, si es pagave més era perquè tot el temps que collien allà havien de preparar

pa i taleca per tota la setmana.

—La tradicional festa dels paumers. Teniu record d'haver-la vista alguna vegada?

No, jo no l'he viscuda, tot això que sé m'ho ha contat el meu pare (al Cel sia) i em deia: El que anave primer quan començava la festa era la missa. Després hi havia un poc de xocolata i una mica de refresc.

Ja a la part del vespre es feia un bon ball de pagés. Aleshores per obrir el ball hi havia dues al·lotes que l'obrien amb una jota.

Els al·lotes per demanar per ballar, els hi

deien: Vols ballar una "mateixa"?

D'aquí ve el nom que es dona a la jota mateixa, i es perquè quan havien acabat de ballar els boleiros, les "mateixes" colles havien de ballar la Jota "parre". Després n'hi havia que demanaven un Fandango.

Enguany es torna fer aquesta festa. Tenc entès que vos han demanat si volieu cantar un parell de cançons. Perquè no reciteu unes quantes per publicar?

Ve-t-les aquí:

Jo som aquell que et festeig per això et veng a veure de bassiot que he de beure no vull que un altre hi bruteig.

Demà vespre que és dissabte si pots, vine de jornet am serí aprofitat no ho estorgis per un altre.

Demà demati, garrida a l'hora que vos aixiqueu a baix del portal trobareu les claus de la meva vida.

Moltes gràcies mestre Antoni que passeu unes bones festes de la Patrona. MOLTS D'ANYS.

Pep Bordoy

S'HA INAUGURAT LA "COOPERATIVA PAGESA DE POLLENÇA"

El dimecres dia 16 de juliol va tenir lloc la inauguració d'una cooperativa pagesa a Pollença. S'ha complert l'objectiu que s'havien proposat i que des de fa mesos estaven estudiant i documentant-se per aconseguir-ho. El local es troba situat al C/. Bartomeu Aloy núm. 31, devora el pont romà, i té una superfície aproximada de 200 metres quadrats.

El gerent Martí Cifre Vives, ens va explicar quatre detalls tècnics i d'organització que reprodueixim. Es tracta d'una societat cooperativa limitada, amb vint socis fundadors que

possiblement s'ampliarà a una vintena més en poc temps. Funcionará coordinada amb l'Unió de Cooperatives de Mallorca.

Per comprar productes com són: pinsos, abobs, insecticides és menester que siguin socis i per comprar els altres productes del nostre camp que es puguin comercialitzar com són garrova, ametlles i d'altres ho pot fer qualsevol. Els preus, ens va comunicar el gerent que són més baixos que en els establiments a on es venen aquest productes.

Ha començat a funcionar en l'ajuda econòmica de la Caixa Rural,

amb les cuotes dels socis (5.000 ptes.) i s'intenta aconseguir una subvenció econòmica del Consell de Mallorca.

Per acabar direm que la societat està dirigida per una junta rectora, formada per els següents pagesos: President: Pere Capo Manzano, Secretari: Martí Melià Cerdà, Tresorer: Jaume Llobeta Bibiloni, Tres vocals: Joan Provençal Palou, Ramon Company Cánaves, Miquel Cifre Mayol, Tres de la Junta de Vigilància: Martí March, Tomeu Mesquida, Jordi Bennassar.

Tomeu Payeras Cifre

CICLE DE CONFERÈNCIES A LA UNIVERSITAT DE "CAPE TOWN" DE SUDÀFRICA I ELS PROBLEMES URBANÍSTICS DE POLLENÇA

L'Arquitecte Santiago F. Bo Company durà a terme un cicle de conferències sobre Arquitectura de Mallorca a la "UNIVERSITY OF CAPE TOWN" de Sud-àfrica, invitat per l'Escola d'Arquitectura de "Ciudad del Cabo".

Amb tal motiu i dins la problemàtica de la conservació urbanística de les ciutats històriques-medievals hi serà

analitzada, com exemple típic aleatori, l'evolució, problemes i sortides que el cas de Pollença representa.

Aquest esdeveniment cultural és una de les activitats que du el pollencin "ESTUDI D'ARQUITECTURA I DISENY URBA" i t'è que veure amb el Grup Internacional a que pertany i al que també hi son un parell d'Ar-

quitectes nord-americans, un anglès, un italià, dos alemanys, un parell de sudafricans i, a més de professionals, escriptors i altres intel·lectuals.

Confiam que aquest camí pugui beneficiar de qualque manera al nostre poble, i que l'amíc Santiago ens compti, a la tornada, que els ha dit als sudafricans. Que tengui sort.

CERTAMEN DE PINTURA DE POLLENÇA

Quan surti aquest número, ha se sabran els resultats dels finalistes al Certamen de Pintura, però en el moment de tancar la redacció tant sols poguerem saber el nombre d'obres presentades superen el centenar i amb una petita ullada que poguerem donar-lis comprovarem que ha augmentat en qualitat, per tant per seleccionar unes trenta obres com l'any passat, el Jurat es trobarà amb un greu problema. A més podem dir que la participació dels artistes locals ha estat nombrosa.

III BIENAL DE PINTURA CONTEMPORÀNIA

Vaig tenir l'oportunitat de poder visitar la important III Bienal de Pintura Contemporània de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Catalunya, obert al públic en el magnífic Palau de la Vi-reina de Barcelona. L'interès que me condueix a escriure aquestes línies es motivada de què Pollença està representada dins dita Bienal, i ben representada, ja que dues obres, una de Joan Bennassar i una de Toni Dionís foren seleccionades i exposades a lloc relevant de la Mostra. No sé la puntuació que pogueren tenir però per jo estaven entre els millors. Des d'aquí vull donar als dos artistes la meva enhorabona i desitjar-lis la sort que se mereixen amb altres certàmens.

PRÒXIMA PUBLICACIÓ DE LA REVISTA CALA MURTA

La revista, que estarà destinada a reflectir i recollir treballs d'estudi, d'investigació, literaris, celebració d'actes, etc., té com objectiu la divulgació del coneixement de la persona i obra de Mossen

Costa i Llobera, avalada per la Fundació Rotger-Villalonga. Segons hem pogut saber el primer número podria sortir al més d'Octubre. Desitjam que la tasca iniciada perduri dins el temps.

PRÒXIMA EXPOSICIÓ ANTOLÒGICA DE DIONÍS BENNASSAR A LA LLOTJA DE PALMA DE MALLORCA PATROCINADA PER "SA NOSTRA"

Se prepara la celebració d'una exposició antològica de l'obra pictòrica de DIONÍS BENNASSAR que, possiblement, de no sorgir dificultats, tindrà lloc durant el proper mes de merc, a la Llotja de Palma de Mallorca, patrocinada per la Caixa d'Estalvis de les Balears —Sa Nostra—

Llegeix i col·leccioni

QUINZENARI POLLENCI

L'OBRA CULTURAL BALEAR DE POLLENÇA DEMANA OFICIALMENT A L'AJUNTAMENT QUE PROCLAMI FILL IL·LUSTRE DE POLLENÇA AL PINTOR DIONÍS BENNASSAR

El president de L'OCB de Pollença, Toni Marquet Pasqual en nom i representació de l'entitat i recolzant la petició un elevat nombre de firmes ha demanat a l'Ajuntament que es faci càrreg de les gestions necessàries per nomenar a Dionís Bennassar fill il·lustre de Pollença. Entre les firmes que acompanyen la petició oficial es troben homes de lletres, representans d'entitats cultural, artistes, etc. Així mateix es farà arribar al consistori un pleg de firmes que des de fa temps estaven exposades al públic i que han recollit les adhesions d'un gran nombre de Pollencins.

Els arguments que recolzan dita petició estan recollits als articles i adhesions que es publiquen en el número extraordinari dedicat al pintor.

TALLER REGA

REPARACIONES ELECTRICAS

AUTOMOVILES Y EMBARCACIONES

★

Prolongación Lorenzo Cerdà, 22 - Tel. 531031
POLLENÇA

FORN i PASTISSERIA BISANYES

LI DESITJA BONES FESTES PATRONALS
I OFEREIX ELS SEUS SERVEIS DE
REBOSTERIA I TARTES PER A
COMUNIONS, NOCES I BATEIJS

C/. Roca Tomas n.º 4 Telf. 531147 POLLENÇA

BAR AVENIDA

VOS DESITJAM
BONES FESTES
DE LA
PATRONA

Via Argentina, 3

I NACHITTI

ELECTRODOMESTICS

IMATGE I SO

Distribuidors de:

SCHNEIDER. MARANTS. SUPERCOPE.
TELEFUNKEN. SEVERAGE. FAITH
VIETA J.V.C. SENEY. FISHER

C/. Mercat, 1-10. Telf. 530619 POLLENÇA

RIEGO POR GOTEO

LA SOLUCION A SUS PROBLEMAS AHORRANDO AGUA Y MANO DE OBRA. ES MUY ECONOMICO, USTED MISMO PUEDE INSTALARLO, SE LE FACILITARA TODA INFORMACION. MATERIAL NECESARIO CON MANGUERAS GARANTIZADAS.

ESTUFA - CHIMENEA - FRANKLIN

MARTORELL TORRANDELL

TODOS PARA LA CONSTRUCCION - TRANSPORTES

Agente Pinturas "RIPOLIN"

TITO CITTADINI, 8 - TEL. 53-05-49 - Pollensa (Mallorca)

- * PAVIMENTOS GRES Y CERAMICOS
- * REVESTIMIENTOS
- * AISLANTES
- * FIBROCEMENTOS
- * TUBOS DE P.V.C. RIGIDOS Y DE POLIETILENO BLANDO ESPECIAL PARA RIEGOS POR GOTEO.
- * IMPERMEABILIZANTES
- * REFRACTARIOS
- * CEMENTOS, PREFABRICADOS
- * MANGUERAS Y ASPERSORES

PRECIOS ECONOMICOS

LA BRODADORA

En veure aquestes mans fines,
tan gràcils per a brodar,
t'he exalçat: Mans amoroses
pels nostres fills de demà!

Mans de l'iri, encisadores,
mans que saben estimar,
mans que broden, mans que resen
i a la llar tallen el pa.

Besant les teves mans blanques,
brodadora de la pau,
la veu m'esdevé lloança;
i el vers, fidel madrigal.

Brodadora de la vida,
del goig i de la veritat,
broda'm la nítida joia
de la nostra llibertat.

Brodadora del meu somni,
la dels ulls profunds i blaus,
broda amb sol de primavera
la nostra amor eternal.

Miquel BOTA TOTXO
Pollença.-PAU

EXPOSICIO DE RANDES i BRODATS "PATRONA 1980"

TOTA LA DELICADESA
ARTISTICA DE LA DONA
POLLENCINA, TOTA LA ME-
RAVELLOSA DUCTILITAT
CREADORA DE L'ESPERIT
DE LA NOSTRA TERRA, EN
ALLO QUE ATANY ALS
BRODATS i RANDES, ES
POT ADMIRAR EN AQUESTA
EXTRAORDINARIA EX-
POSICIO.

NO DEIXEU DE VISITAR-
LA DURANT LA CELEBRA-
CIO DE LES FESTES DE LA
PATRONA DE POLLENÇA.

GRATITUD. A TOTES
AQUELLES PERSONES QUE
HI HAN PARTICIPAT I COL-
LABORAT.

QUE LES FESTES PATRONALS,
HONORANT LA MARE DE DEU
DELS ANGELS, MADURIN i GRANIN
PER A TOTS SALUT, FELICITAT,
AMOR, PAU, ALEGRIA, CONCOR-
DIA, GERMANOR, PROSPERITAT i
LLARGA VIDAI

ESPAI PATROCINAT PER LA

CAIXA D'ESTALVIS
DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"

"RACÓ DE SALUT"

EL SOL

El verdader protagonista de l'estiu és el sol, que degut a la posició que en aquesta època té la terra respecte a ell, afecta al nostre hemisferi d'una forma més directa que en qualque altra estació. El sol, que si deixés de brillar súbitament provocaria la desaparició immediata de tota forma de vida a la Terra.

Prenguem, per tant, el sol. Mirem-lo quan surt o quan se pon i deixem que el nostre siquisme s'aixequi amb ell ple de ganes de viure. I que reposi esperançant mentre el perdem de vista darrere l'horitzó. Respirèm també l'aire ple de la seva llum i calor, sentit com ens omple de vida.

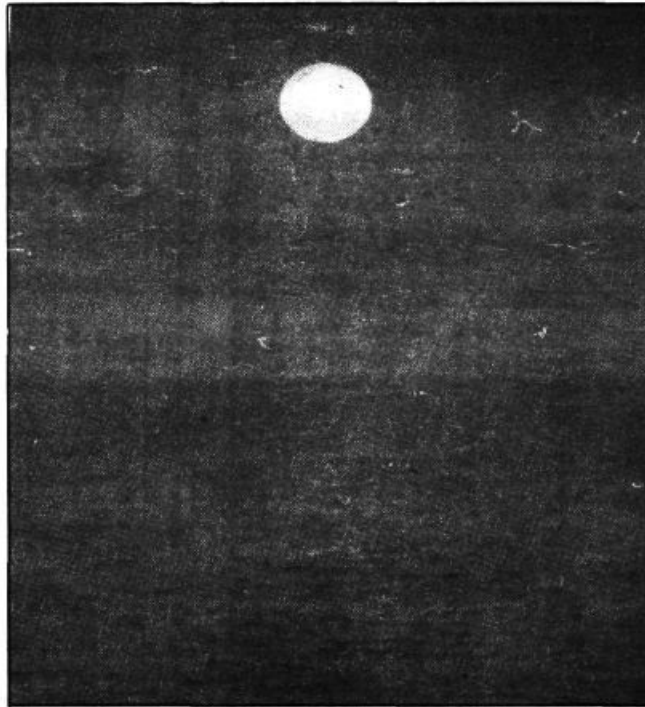
Prenguem el sol he dit; però vius! No estam capacitats per tolerar totes les radiacions que l'astre rei escampa per l'espai, i si bé l'atmosfera hauria d'absorbir, en principi, les més negatives, mitjançant, sobre tot, la seva capa d'ozó, per altra part resulta que una serie d'experiències humanes (tràfic aeri, contaminació, proves nuclears, etc.) han enmagrit considerablement aquest filtre natural, lo que ja fa dubtar de la solubilitat de l'assolellar-se, sobre tot a unes determinades hores d'aquests dies estiuencs, unes hores però que podem determinar fàcilment si aprenim a ser sensibles a les reaccions del cos:

quan el sol ens produeixi sensacions agradables podem estar tranquils, no ens pot fer mal, però per poc que sentiguem massa calor, suem, etc., val més que ens dediquem a "prendre" l'ombra.

No és aconsellable embrutar-nos el cos amb cap tipus de "crema solar"; a part de que no compleixen les funcions per les que se venen, obstaculitzen l'intercanvi pell-medi ambient i contenen substàncies nocives, coses aquestes que faciliten la degeneració de les cèl·lules superficials provocant la formació de certes malalties que poden arribar a ser orgàniques (càncer).

Convé que ens acostumem a prendre el sol tot l'any, sempre que la temperatura ambient ho permeti, i oblidem per sempre les tres o quatre "torrades" anuals que gens de be ens aporten.

Durant l'estiu podem estar al sol el matí i l'horabaixa, mentre caminam o feim exercici, i no les dues o tres hores abans o després del migdia solar (observeu lo que fan la majoria dels animals al respecte). D'aquesta manera rebrem tots els seus efectes benignes i necessaris sense els perills d'una exposició excessiva i a deshora. Que quedi clar, però: el nostre cos és l'únic que pot sobre el que és excessiu per ell i el que no ho és, repetesc per tant que

cal aprendre a escoltar-lo respectant les seves suggerències que unes vegades són desesperades i d'altres, subtils.

Respecte als efectes del sol damunt l'organisme cal destacar els següents: provoca un major aflluix de sang arterial a la pell, degut a la dilatació per la calor dels capilars més superficials. Origina la formació de "melanina" pigment que ens fa tornar "morenos" i que acumula l'energia solar fegent-nos més resistents a les infeccions. Té lloc així mateix una acció vitamínica ja que les radiacions ultra-violeta transformen la provitamina D present en el teixit cutani en vitamina D (anti-raquítica). També incrementa la transpiració, lo que augmenta el

poder desintoxicador de la pell, descarregant així les funcions pulmonar, renal y hepàtica. Augmenten les secrecions hormonals i la producció de sang, etc.

Es aconsellable prescindir en lo possible de les ulleres de sol, amb la finalitat de no impedir que els estímuls lluminosos arribin als ulls, ja que a través de les vies òptiques són conduïts fins a l'hipotàlam, estructura del sistema nerviós central de la que depenen, en darrer terme, les funcions de totes les glàndules de l'organisme, (no ens amaguem de les radiacions solars que reflecta la terra durant el dia, i mirem el sol quan surt i quan se pon).

Estam fets de sol...

JOAN MARCH

LES PLAGUES I LA LLUITA QUÍMICA

A l'Agricultura actual un dels màxims problemes existents és el de dur a terme una lluita constant contra les plagues que assolien els nostres camps i que moltes vegades poden provocar la pèrdua total de la collita i, com és de suposar, unes pèrdues econòmiques per al pagès.

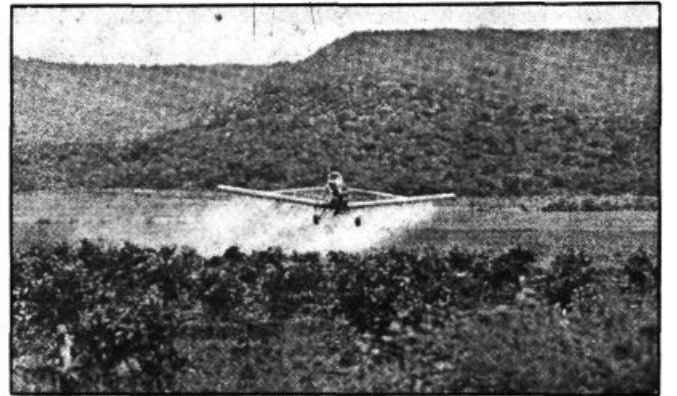
Es corrent sentir als pagesos de quaranta anys en amunt, sobre tot els dedicats a la producció de fruites i hortalisses, que de moltes de les plagues tant corrents avui no en havien sentit parlar mai. Quina és la causa d'aquestes noves plagues? Principalment dues: les vingudes de l'exterior i les sorgides pels desequilibris ecològics.

Les que venen de l'exterior s'introdueixen principalment mitjançant la importació de sèmens i llavors per sembrar a l'horticultura, i per la importació d'arbres fruitals en la fructicultura. Aquestes plagues solen ser molt importants i males de combatre. Un exemple típic i

efecte, i que tenen una gran persistència, va fer néixer entre les espècies perjudicials unes "línies resistents" que actualment aguanten dosis triples, quíntuples i de vegades molt més que les emprades fa només uns quants d'anys. Sembla com si aquesta resistència fos transmesa per herència, donant a la descendència una immunitat reversible en cadena, no solsament a l'insecticida emprat, sinó a tota la gama de productes de la mateixa família química.

Actualment ja s'han trobat "races" d'insectes que són resistents a tots els productes organo-clorats o organo-fosforats. També son coneguts més de 50 insectes en que els insecticides emprats a dosis normals no produeixen efecte. L'aparició d'aquestes línies resistents fa que els tractaments siguin cada vegada menys eficaços, més cars i fins i tot anti-econòmics.

La utilització d'insecticides també ha tingut unes conse-

quències desastroses a causa de la destrucció dels insectes sense considerar els que eren útils i els que eren perjudicials. Els insectes beneficiosos, ja que es comportaven com a predadors i paràsits, són els que desapareixen primer per ser molt sensibles als insecticides orgànics de síntesi.

Aquesta destrucció massiva d'insectes beneficiosos ha donat lloc a nous desequilibris, que han tingut com a conseqüència l'aparició de noves plagues com són: les coxinilles, els plugons, els àcars, etc. Aquestes espècies eren abans poc agressives i normalment no constituïen plaga.

Arribat a l'estat actual, molts d'organismes públics y privats s'han donat compte de que la lluita química és un cercle viciós i que abans d'acabar amb els insectes nocius, primer es contaminaria greument tota la humanitat i la terra, perdent la seva fertilitat.

Degut a la situació actual es comença a impulsar un altre tipus de lluita menys contaminant i més natural, de la que en parlarem un altre dia.

JAUME CERDA VILA

UNA PERILLOSA PLAGA POSA EN PERILL ELS PINS DEL MOLL I SANT VICENÇ

pero si que ho fa amb intensitat i concretament a la zona de Pollença.

LA ZONA DE POLLENÇA ES LA MES AFECTADA

Posats en contacte amb els tècnics de la Delegació del Ministeri d'Agricultura, ens han comunicat que no s'havia registrat mai a Mallorca un atac amb tanta intensitat, i que concretament a la zona de Sant Vicenç i El Port es allà a on causaria més perjudicis de no actuar ràpidament.

COM ACTUA AQUEST INSECTE

Les formes de tractament d'aquestes plagues, estan condi-

cionades al cicle biològic de l'animal. El mes de juliol i agost es quan es dedican amb més intensitat a roegar les branques tendres. Al arribar la tardó s'afican en el tronc, fins el mes de març en que tornen sortir i ja arribant l'estiu tornan als brots joves.

POSIBILITATS DE TRACTAMENT

Es il·lògic que hi ha productes per a matar aquest insecte. En cas que es decidisqui actuar a base d'insecticides, es menester fer-ho el mes de juliol o agost. De manera que ja queda poc temps. A l'ivern quan esta dins el tronc també es pot tractar, però es mes difícil d'atacar i es necessari el producte mes concentrat. El perill de fumigar

en l'estiu es que tratant-se de zones turístiques, hi ha l'inconvenient de fumigar-nos a nosaltros. De totes maneres es necessari cercar una solució, amb l'assessorament tècnic adequat. El producte que es recomana es el LINDANO.

QUI DEU SOLUCIONAR EL PROBLEMA

Des de aquí feim una crida a les entitats ciutadanes, com son Associacions de Veïnats del Moll i Sant Vicenç perque en combinació amb l'Ajuntament i La Delegació del Ministeri d'Agricultura (seccio de plagues) actuïn conjunta i ràpidament en cas de que considerin oportú i important el problema.

TOMEU PAYERAS CIFRE

Segurament alguns ja s'hi hauran fixat, hi ha molts de pins que presenten els brots joves que estan secs, alguns arbres ja no tenen remei, estan morts. Caminant per devall dels pins afectats, veurem brotets joves per terra, que si els observam amb detall trobarem que estan buits per dedins. Es tracta d'un forat fet per un paràsit, que va roegant el nirvi de les petites branques.

Aquest animal, te un 3 mil·límetres de llarg, es tracta d'un coleoptero del gènere BLASTOFAGUS. No es la primera vegada que actua a la nostra Illa,

ECO CAVIL·LACIONS

PER QUE el tràfic aeri d'altura té uns efectes negatius sobre la capa d'ozó?

PER QUE els pescadors del nostre moll troben tant de llim pudent quan treuen les xerxes?

Resposta de les ecocavil·lacions del número anterior:

- 1) Perque l'aigua de la mar, en ser salada, es més densa.
- 2) Perque són unes depuradores naturals.
- 3) Perque duen a terme un 70 per cent de la polinització.

BAUER

CINECAMERES per a filmar sense problemes

MICEA

Els seus millors preus

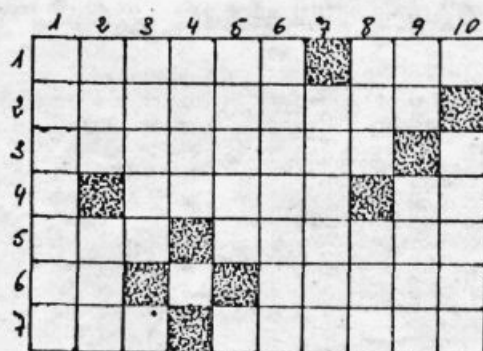
C/ Alcudia, 14 - Telf. 530346 Pollença - Mallorca

DISCOTHEQUE • GRILL Avenida de Paris (PUERTO POLLENSA)

Marcha Fresca

ENTRETENIMENTS

HORITZONTALS.- 1 Pràctica d'una cosa. Recipient emprat com abeurador dels porcs.- 2: Qualitat de laconic.- 3: Plens de claps.- 4: Vocal. Relatiu al nas.- 5: Que té una existència efectiva. La porció que hi ha tot al volt d'un punt determinat.- 6: Verga d'acer que serveix per tirar fletxes. Símbol químic de l'oxigen. Neci.- 7: Carril, via. Comprat a la fira.

VERTICALS.- 1: Causar una úlcera.- 2: Clorur de sodi. Espai aplanat on es baten les messes.- 3: Espinós.- 4: Figuera de moro. Cinquanta.- 5: Rei de Mallorca. Vocal.- 6: Ajudar. Símbol químic del fluor.- 7: Metal.loide, del grup del sofre.- 8: Arbres de la família de les ulmàcies. Allò que hom diu.- 9: Anyell. Massa considerable de matèria pètria.- 10: Vocal. Plaer del sentits o de l'ànim.

P A N I L R S P A V E O
F O V M S A L I N E S R
R M E C A P B L A N C O
G I R I T E L Y G E F T
C R N C L M N N E E P N
V X E I C U I X R R I E
B V L C L L J R L A Z M
K L L A A Q U P O N D R
V B T S D T F G E I L O
P A R S X T U V O P G F
C L E N D E R R O C A T

ENDEVINALLA

L'ajeuen, el banyan
l'embruten, l'estrenyen
l'apleguen, el cusen
el tallen i el venen.

FUGA DE VOCALS

Els noms de deu caps de mar de l'Illa de Mallorca

. B. C. T. N. C. D., N. H. . N. T. R. N
M. S. Q. S

CAFE ESPANYOL
CA'N MOIXET

PLAÇA MAJOR, 2
TEL. 53 00 02
POLLENÇA

electrica
tertime

VEGI LES OLIMPIADES A UN T.V. COLOR. LES MILLORS MARQUES:
TELEFUNKEN - PHILIPS - I.T.T.
GRUNDIG - RADIOLA - SANYO
ELS MILLORS PREUS
C/. Monjas, 20 - Telf. 531690 - EL MOLL

Determinar quine de les definicions de cada paraula és la correcta.

1- CINTURADA.- A) Banda de roba destinada a estrenyer la cintura. B) Estret de cintura. C) Marbre grisenc amb venes ondula- des verdoses.

2- DINA.- A) Unitat de força. B) Feix de llenya prima. C) Entre els antics príncep que regnava sota la dependència d'un altre sobirà.

GRAN VARIEDAD DE PLANTAS

Joan Jardine

GABRIEL MARTI VENSALA
PLANTACION Y CONSERVACION DE JARDINES
Albusim, 3 VIVEROS: Carretera de Lluc km. 1,100
POLLENSA - Mallorca Tel. 531885

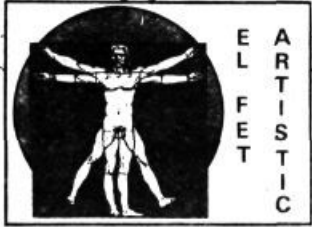
Galerías Vicens

L'ARTESANIA DE ROBES DE LLENGUES DE POLLENSA AMB PRESTIGI INTERNACIONAL
CONFECIO, ANTICS I OBRES D'ART

SOLUCIONS

-UN LLIBRE-
-B: Z-A
-HI ENTREN MOSQUES-
-A BOCA TANCADA NO

U S A N C A O B I
L A C O N I S M E
C L A P A D E S O
E S T R E N Y E R
E N V A S A L S E
G L O B E L
I C I N I O
R A I L F I R A T
V S A L I N E S R
E C A P L A B O U
N A G A F T
M E E N
E U
L T R A V R
L A U O R
I O
P G F
E N D E R R O C A T

CERDÀ SALAS A GALERIAS NORAI

El prop-passat 19 de juliol, l'artista pollencí Miquel Cerdà Salas inaugurarà una exposició de la seva obra més recent, dibuixos i escultures dins les sales de Galeries Norai, obra que permet una vegada més admirar la tècnica molt personal del nostre artista, tant amb el dibuix com amb l'escultura.

Coincidint amb l'acte d'inauguració fou presentat un llibre dedicat a l'artista titolat "Miquel Cerdà Salas Línia i Universalitat" amb textos poètics de Miquel Bota Totxo i reproduccions d'obra de l'escultor. La presentació va córrer a càrrec del nostre amic Bernat Cifre. A continuació reproduïm el pròleg del llibre firmat per l'autor: "Podríem dir que l'art s'ha fet història a través de les manifestacions dels sentiments dels homes. Perquè els homes, be amb la graçia de la línia, amb la pinzellada lluminosa, amb l'harmonia dels colors, amb la magnitud de la música, amb el missatge poètic o amb el cisell esculpidor d'idees, han fet realitat una impressió, un pensament, una visió del món amb evolució constant. I el que és realitat esdevé història.

Els dibuixos de Miquel Cerdà Salas responen al fonament d'un art progressiu perquè, partint de la història, deixen el llenguatge antic per tal de trobar imatges novelles que puguin suggerir paraules més apropiades a la consciència humana d'avui. Es a dir, un art arrelat dins la força tel·lúrica fecunda amb ales esteses cap a la universalitat".

ACTIVITATS DE LA GALERIA D'ART

Per últim seguint amb les activitats de les Galeries Pollencines, parlem amb Tomeu Llompart, escultor i director de les Galeries Dart, una galeria que ha treballat més be amb obra de caire impressionista, amb molt poques excepcions. Hem pogut contemplar a les seves sales obres de pintors de l'Escola Pollencina i de la Catalana que ja són morts com Dionís Bennàssar, H. Anglada, Tito Cittadini, L. Cerdà, Bernareggi, Joaquim Mir, Fuster, etc. mesolats amb quadres de pintors actuals que conjuntament formen exposicions col·lectives d'interès per tots els aficionats a l'art o els col·leccionistes.

Segons ens informa, l'interès de la sala és mantenir aquest caire pollencí de pintures com he dit impressionistes, per això normalment se poden trobar obres dels actuals pintors locals com Pep Torrandell, Pedro Juan, Toni Oliver, Mateu Llobera, Salvador Vidal, Toni Dionís, Joan March, Amador Magraner, Marquet Pascual, etc. No obstant els artistes com podríem dir de la Galeria, o els seus més destacats expositors, alguns d'ells de nom relevant són la majoria pertanyents a l'escola catalana, oferint-nos algunes obres de molt equilibri i apurades tècniques, per citar alguns noms parlaré de Meneses, Codorniu, Pineda, V. Aguilar, M. Aguilar, M. Mandilego, F. Camps, M. Benejam, Dickman, F. Aguilar, etc.

Per aquestes festes de la Patrona la galeria ens ofereix una altra mostra molt interessant d'un altra pintor català de caire neo-impressionista, Baget, que podrem visitar durant tot el mes d'agost i que en el proper número donarem més amplia informació.

Toni Marquet

EXPOSICIO D'ALIGI SASSU A GALERIES BENNASSAR

Pràcticament tots els pollencins coneixem ja a Aligi Sassu, extraordinari pintor italià que vingué a Pollença farà uns quinze anys com tants d'altres li agradà la nostra terra i la nostra gent i s'afincà a fi de poder passar llargues temporades de descans i de treball entre nosaltres.

A la fi tindrem ocasió de conèixer la seva obra ja que el pròxim dia setze d'agost inaugurarà una mostra de pintura i gravat a les Galeries Bennàssar, amb paisatges de Mallorca i altres temes variats. Entre els quadres que figuren a l'exposició estarà la seva versió "Les guiles", important obra destinada en el seu dia per propi desig de l'artista a ser donada al Museu de Pollença, en quan se pugui considerar un museu viu.

Per commemorar tal ocasió, la Galeria Bennàssar editarà una arpeta amb quatre gravats originals de Sassu especialment realitzats per aquest fi, i basats en poemes de Costa i Llobera "La deixa del ani grec", tirada limitada de trenta exemplars, que segons he pogut sebre serà d'un preu molt reduït a fi de què sigui assequible tota serie en exclusiva per als pollencins.

Toni Marquet

PEINADO A GALARIES BENNASSAR

Pintar, dibuixar, grabar, soñar... Aquí está con nosotros Francisco Peinado. Por mucho que cada cuestión marche por su carril, y marcha sin duda, su realismo fantástico, su hermetismo brillante, la magia de su lenguaje visual es a vista. ¡Qué cosas más curiosas acabo de averiguar impresas en el lenguaje secreto de la inventiva de Peinado! Curiosas cosas, herméticas, inquietantes, que su inventiva pone ante mis ojos, figuras de cavilación desarrolladas en el "dulce cuerpo pensado" hecho a medida del "dolorido sentir" de la pintura en las palabras de San Juan de la Cruz, que es un fantástico gozo y un sufrimiento fantástico al par, según el sol que caliente sus ánimos, tan diferentes siempre. Lo que yo he ido marcando como ingredientes singulares en el arte de Francisco Peinado, en solitario o mixturados sus modos, alienta: sobre el preciosismo, el misterio, lo desconocido, lo hermético, el sueño, la calentura, la meditación, el caos, la esperanza, lo abismal, la luz, el alma, lo celeste, lo quimérico, la locura, la paz, lo místico, lo simbólico, lo diabólico, el fetichismo y mal de ojo, el miedo, la noche, lo erótico, lo rítmico, la razón, la metáfora y la poética de lo irracional, la melancolía, la pasión, lo insólito, la alegría, el silencio, la nada, el mundo de las sombras y la aparición, la naturaleza de las cosas, la "magia naturalis", la nostalgia, la angustia, el artificio, el caballero, la muerte y el diablo, lo que se sabe, lo que se desconoce, lo que se descubre, el azar, la metamorfosis, la paranoia, lo grande, lo pequeño y lo complicado, el mundo en suspensión, lo secreto, lo entrañable, la soledad...

Las soledades de Francisco Peinado: tal el pensamiento de José-Miguel Ullán sobre el pintor que abre el estudio dedicado a Peinado meses atrás. Aquí me entero de que Peinado es un solitario, que para él "no hay pintura sin soledad", que "la gran compañía es la soledad, el amor a su propia soledad". "Un cierto grado de soledad en espacio y tiempo —decía mi admirable Russell— es esencial para generar la independencia necesaria para el trabajo más importante tiene más que haber algo que se estime más importante que la admiración del grupo contemporáneo. Ahora padecemos no por la pérdida de las creencias teológicas, sino por la pérdida de la soledad". Que no voy a explicar con memoraciones semejantes al solitario pensamiento de Russell sobre la soledad cada una de las cavilaciones impresas en la obra de Francisco Peinado, que sí que se pudieran descubrir en su honor e ilustres, acusadas o veladas de voz o pensamiento. Es el gran universo de magia, arropado con galas fantásticas todo este realismo del sueño y la quimera, de tan sutil y hasta parsimoniosa cobertura lingüística, vehículo hermético de comunicación a toda hora.

José de Castro Arines

MARQUET PASQUAL A CALA D'OR

Marquet Pascual, pintor pollencí, té oberta una mostra de la seva més recent obra a la Galeria "Santa Maria del Mar" a Cala D'Or. Els temes tractats són paisatges i unes poques figures, amb unes tècniques més depurades i unes entonacions més equilibrades amb riquesa de color.

NOTÍCIES D'ARTS PLÀSTIQUES

GALERIES DART.— Durant el mes d'agost exposició del pintor català BAGET.

GALERIES BENNASSAR.— Fins dia 15, mostra de les pintures d'en Francesc Peinado. A partir del dia 16, exposició d'olis d'Aligi Sassu.

GALERIES NORAI.— Exposició de l'artista pollencí M. Cerdà Salas, a continuació mostra del jove artista Amador Magraner.

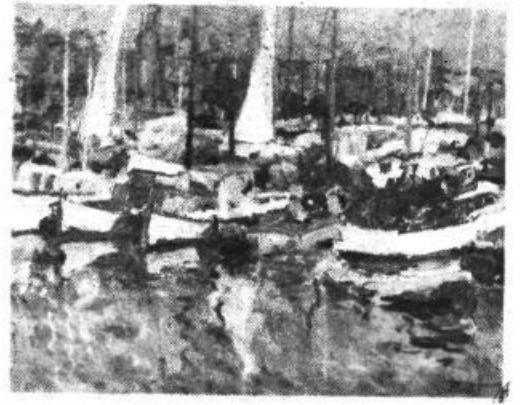
SALA D'EXPOSICIONS GUILLEM CIFRE DE COLONYA.— Fins dia 7, exposició d'en Digman, i del 9 al 21 exposició d'en Cuadrado. Casa de Cultura, Mostra de pinturas naif de Cristina Peñarredonda.

ESPAI SUBVENCIONAT PER
"SALVADOR", "LACRATS,
DAURATS I POLICROMATS"

C/. Philip Newman, 5
Telf. 530768

GALERIA D'ART

C/. del Mar, cantonada Padre Vives
Tel. 53 14 69 POLLENÇA (MALLORCA)

CLUB MARITIM BARCELONA

EXPOSICIO

BAGET

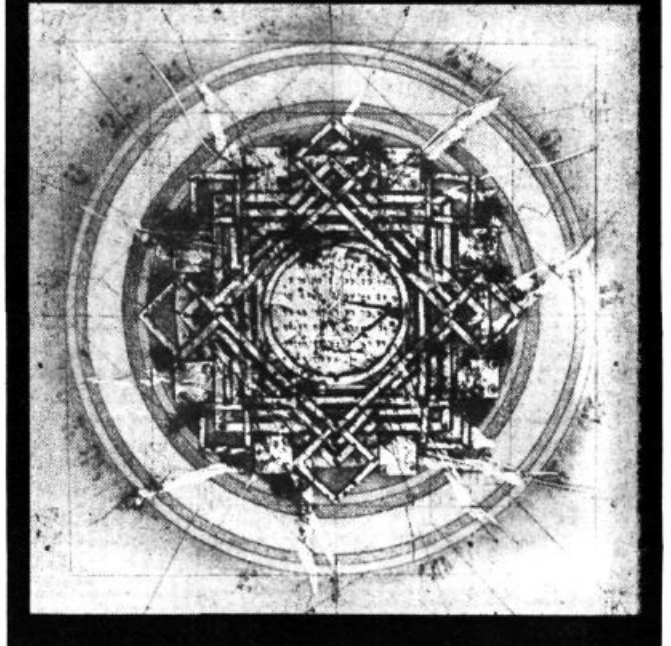
Del 2 al 30 d'Agost de 1980

Visites: Feiners de 9 a 2 i de 5 a 9

bennassar
galeries

Agosto 1980

ROWLAND FADE

CERDÀ ESCULTURES I DIBUIXOS

GALERIES NORAI

POLLENÇA
MALLORCA
Tel. 53 14 79

Inauguració: dia 19 de Juliol a les 21 hores
Exposició: 19 Juliol a 14 Agost 1980

••••• Pedro Riera Palou 20 • Tel. 97 73 00 • Palma de Mallorca

E
S
P
O
R
T
S

ACTIVITATS ESPORTIVES DE LES FESTES

L'esport sol ésser un dels components essencials i més nombrosos de les Festes. Enguany la cosa ha anat més fluixeta, ja que son més bé escasses els actes esportius de la Patrona, sobre tot si els comparem amb aquests darrers anys.

Tres partits de fútbol, una marxa cicloturista, una exhibició d'aeromodelisme, una carrera de Karts i una Tirada "Pichon", constitueixen el plantell d'aquestes activitats. Crec que hi manquen una sèrie de coses que farien molt més completa la Patrona des d'aquest punt de mira. Per exemple hi podria haver un Cross, una Tirada amb Bassetja o una carrera de bicicletes (en pla competició). Així també en el Moll se podria fer qualche travessa de natació o una mica de Vela. Anem ara a veure i examinar cada una de les activitats d'enguany.

FUTBOL

El Fútbol constitueix l'esport més clàssic de la Patrona. Enguany se juguen tres partits: d'infantils, juvenils i grans.

Així el passat diumenge dia 27 tengué lloc el partit dels infantils i dels juvenils. Els primers s'enfrontaren amb el Sóller.

El partit dels grans se farà el dia tres, que cau en diumenge, enfrontant el R.

Pollença amb el Margaritenc. Els tres encontres se jugaran en el camp d'esports del Club Pollença.

CICLISME

El dia de Sant Jaume es va celebrar la marxa

ciclista prevista, amb una important participació de corredors. Encara que aquesta activitat no tenguí un sentit competitiu ni d'espectacle, resulta molt interessant, donant-li un caràcter més participatiu, amb una concepció més popular de l'esport. Hem de donar

l'enhorabona al Club Pollença per la loable iniciativa.

AEROMODELISME

El passat diumenge tengué lloc una exhibició d'aeromodelisme a càrrec

del Club Voltor en el Camp de Mar de Llenaire. Aquest és el quart any que se celebra a Pollença una exhibició d'aquest bell esport.

TIR AMB ESCOPETA

Com cada any, les Festes de la Patrona agrupen a Ca'n

Pontico, als aficionats pollencins i fora vilers, per a participar i contemplar el "Tiro Pichón". Enguany la tirada se farà el diumenge dia 3, a les 15 hores.

CARRERA DE KARTS

Una de les innovacions que aporta el programa de La Patrona, es la d'una carrera de Karts (cotxets). Aquesta se celebrarà el diumenge dia 3, a les onze del matí, dins un circuit urbà entre la Plaça Major y el Convent. S'ha de dir que la inclusió d'aquest esport ha estat motiu de fortes crítiques per diferents sectors de població, per quant no se contempla la participació de pollencins i d'altra banda provocarà molt de renou dins el cas urbà de la vila.

Fins aquí el programa esportiu de les Festes. Com veim, algunes activitats ja s'han celebrades, i les altres ho faran aquests dies.

Ens sembla molt bé totes aquestes activitats, ja que suposen una promoció cap aquests esports, però això no basta. L'ideal seria que es fessin activitats tol l'any. Evidentment, la manca d'instal·lacions, ajuda econòmica, planificació, promoció oficial, etc., són factors que provoquen aquesta falta d'esport durant l'any.

MIGUEL ANGEL MARCH
Foto: PEP BORDOY

L'ESPERO

No fa molt hi va haber qualche nas fi que s'en adonà d'un mal crui aparagut al budellot de ciment de Cala Molins, a Cala Sant Vicenç. I clar, gran part del perfumant brouet no podia arribar fins al orifici natural de sortida, sino que aprofitaba l'esmentada irregularitat per ferse seva tota la vorera. Però res, podeu seguir anant-hi a remullar els cuiros: oficialment no ha passat res.

* * *

Mai m'hagués pensat que les meves esperonatjades fecen tudar tant de paper a l'U.C.D. de Pollença obligant-la a imprimir comunicats en català diguent el que llament, el que admets, el que no està en contra i el que vol expressar respecte a l'ús de la nostra llengua!

* * *

Ens estam deixant la carretera del Moll que pareix l'avinguda d'una ciutat de Ciència Ficció. I perquè això quedi ben clar, han separat el paviment de les voreres amb un escalonet que per pujar-lo has d'alçar el jonoll tall del nas i de vegades no basta... Ens lleveu un esglai per a posarnos un altre?

DITADA
DE MEL

Una altra vegada hem de felicitar a Martí Vicenç; ara amb motiu de l'obra de reforma que ha feta en una casa del carrer del Lleó. L'ha deixada tan bé, tant dedins com per defora, que pareix que no l'han tocada per res. Ha fet una restauració del frontis antic que és un exemple del que tots hem de fer en les cases de la zona antiga.

Srs. del Jurat dels premis d'urbanisme: Qué hem de fer?

* * *

Una, dues i tres. Fins a tres ditades; millor quarades plenes de mel, per les caixes d'estalvis de Pollença, pel seu permanent esforç en subvencionat totes les promocions culturals del nostre poble. Que l'Ajuntament prengui nota i exemple.

* * *

Al gremi de la construcció serà necessari comprar-li un pot senser de la nostra mel maravillosa, perquè, segons diven, per l'agost prendran tots junts un més senser de vacances. Que sigui veritat. Enhorabona!. Tots ho merexeu, treballadors i empresaris.

Es el gremi més progresista de Pollença.

NOTICIES ESPORTIVES

Encara que l'esport centrat aquests dies pel gran moviment esportiu que representen les Olimpíades, on més d'un pollencí hi és present, el fútbol, començant pel tema de la unió Pollença-Cultural i acabant amb les notícies d'altres i baixes en els diferents equips segueix, fins i tot en temps de vacances, essent una font de notícies.

—I començaren per l'equip del Moll de Pollença. Segons ens han fet a sebre fonts ben informades, un parell de jugadors del juvenil poblenc podrien passar l'hi-

vern jugant en el Cultural. Entre aquests 5 futurs fitxatges s'ha parlat del porter pollencí Martí Perelló, del qual també n'està interessat el Pollença. Però creim que essent Pedro Cifre directiu del Poblenc, serà al Moll, o sinó Sa Pobla on acabi jugant el bon porter.

—Seguint amb el Cultural, un jugador que ha caust baixa ha estat en Timoner, mentre s'està xerrant d'un possible fitxatge que podria ésser el del jugador de l'Andratx Sancosme, quedant a la direcció de l'equip l'entrenador Cla-

dera.

—Pel que fa el R. Pollença, el tema entrenador no està tan clar i les gestions començades ja fa un parell de mesos, sembla que no acaben de donar el seu fruit.

—Si els fitxatges del Cultural sempre se caracterizen per ésser de gent de fora, a Pollença, després del canvi, l'any passat, de la directiva, els joves de Pollença s'han convertit en l'única font de nous fitxatges.

—Enguany seran quatre els qui passaran al primer equip, com són en Paco Cortés, en Tomeu Llompart, en Guillem Cànaves i en Jordi Pasqual. Esperem que serveixin per fer pujar d'una vegada al Pollença a la categoria preferent.

—Pel que fa als pretenuts fitxatges per part del Cultural de N'Alfredo, en Joan Nadal "Fogassa" i Rafael Vilanova "Moro", el Pollença no va acceptar l'oferta del Cultural i així els tres bons jugadors seguiran jugant en el Pollença. També s'ha parlat de que N'Alfre-

do o en Toniet Carbonell interessan a equips de Tercera divisió Balear. Això ens demostra que a Pollença hi ha jugadors per poder tenir un gran equip.

—El dia 23 se va celebrar per tots per la seva gran dedicació durant més de 25 anys al fútbol pollencí. La missa va ésser organitzada per la directiva de l'Infantil Pollença.

JOAN CARLES MARCH

**ENCARA
NO ESTA
SUBSCRIT A
"EL GALL"?**

Informació

Carrer Sant Isidre 3-a
Telf. 531674-530355
Edita: O.C.B.
Imprimeix:
Editora Balear

**CARNISSERIA
CHARCUTERIA**

L'HORT NOU

BONA PATRONA!!

Via Pollentia, 11 Telf. 530355

**ARA MES QUE MAI PER
LA NORMALITZACIO
DE LA NOSTRA LLENGUA
FEU-VOS SOCIS
DE L'OBRA
CULTURAL BALEAR**

